

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 330

гр. Бургас, 14.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселка Г. Узунова

Членове: Таня Д. Евтимова
Димитър П. Стоянов

като разгледа докладваното от Веселка Г. Узунова Въззивно частно гражданско дело № 20222100500087 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на чл.274 и сл.ГПК

Образувано е по повод частна жалба на М. И. Д.,подадена чрез пълномощника му адв.Харизанов,против Определение № 421 от 08.12.2021г.,постановено по гр.д.№425/2020г.по описа на ПРС,с което районният съд е върнал исковата молба на жалбоподателя Д. и е прекратил производството по делото ,като е приел,че нередовностите на исковата молба не са били отстранени от ищеца.

Частната жалба е допустима- подадена е в законоустановения срок от лице с активна процесуална легитимация за обжалване на постановеното определение-ищецът,чиято искова молба е върната от съда и е прекратено производството по делото.Внесена е държавна такса за обжалването.

По основателността на частната жалба въззивният съд намери следното:

Ищецът М.Д. е предявил пред ПРС иск ,насочен срещу Държавата чрез Министерство на правосъдието,като е претендирал осъждането на посочения ответник да му заплати обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 10 000 лева.Първоначално ищецът е твърдял от фактическа страна,че въз основа на издаден срещу него изпълнителен лист е било образувано изп.дело 70/2015г.по описа на ЧСИ Тотко Колев,като неправомерно е бил конституиран като взискател Общински съвет гр.Бургас.Твърдял е,че по това изпълнително дело са били извършвани незаконосъобразни действия,включително и принудително са били събрани от сметките на ищеца над 2300 лева.Заявил е,че по възникналия спор досежно разноските по изпълнителното дело е предявил иск пред БРС,по който е образувано гр.д.№2196/2017г.по описа на БРС,което не е приключило с окончателен съдебен акт,поради което ищецът е поискал през 2019г.обезщетение по реда на глава 3а ЗСВ .МП се е произнесло с решение от 14.02.2020г.,с което го е уведомило,че няма предложение за обезщетение,тъй като делото е висящо,но ищецът би могъл да предяви иск по чл.2б ЗОДОВ. Изложил е твърдения относно претърпените болки и страдания,несигурност,притеснения.В края на исковата си молба ищецът е посочил,че ответното МП е извършило проформа проверки на дейността на ЧСИ Тотко Колев,а не реален контрол върху действията му,не са били зачетени възраженията и исканията на ищеца.Твърдял е,че в резултат на неосъществения от МП контрол върху дейността на

ЧСИ,изпълнителното дело е продължило над 5 години,а гражданското дело над 3 години.

След дадени указания за отстраняване на нередовности на исковата молба,ПРС с определение от 19.11.2020г.я е върнал и е прекратил производството по делото.В развитото се по повод обжалването на прекратителното определение на ПРС производство пред БОС по ч.гр.д.№9/2021г. определението на ПРС е отменено,а делото-върнато на първоинстанционния съд с указания за оставянето на исковата молба без движение за отстраняване на противоречието между обстоятелствената част и петитума на исковата молба.

ПРС е изпълнил указанията,дадени от БОС,като със свое разпореждане №855 от 08.10.2021г. е дал ясни и точни указания на ищеца Д. относно констатираните противоречия между обстоятелствената част и петитума на иска му.ПРС е указал на ищеца,че в случай,че счита,че Държавата чрез МП следва да отговаря за вреди,то е необходимо да изложи фактически твърдения,с които да обоснове причинени му вреди,за които отговаря именно Държавата чрез МП,а не други лица.Съответно,ако продължава да твърди,че вредите са му причинени от действията на ЧСИ и бавно правосъдие от страна на БРС,то следва да съобрази петитума на исковата си молба с тези си фактически твърдения.

С уточняваща молба от 26.10.2021г.,са внесени нови фактически твърдения,доразвиващи твърденията на ищеца в първоначалната искова молба за неосъществен реален контрол върху дейността на ЧСИ Тотко Колев от МП.С уточняващата молба се поддържа становището,че искът се насочва срещу Държавата чрез МП като надлежен ответник. От фактическа страна са изложени твърдения,че ищецът е подал жалба до МП ,в която е изложил оплаквания за допуснати нарушения от ЧСИ Тотко Колев по изпълнителното дело.МП е било длъжно да извърши адекватна проверка на оплакванията в рамките на правомощията си по чл.75 ал.1 т.1 ЗЧСИ вменяващи на Инспектората към МП да извършва контрол върху дейността на ЧСИ.Твърди се,че проверката е била извършена формално и неадекватно,не са били взети мерки спрямо ЧСИ Тотко Колев. По отношение на вредите ищецът е заявил,че е претърпял неимуществени вреди,причинени му в резултат на формалната и неадекватна проверка по жалбата му от Инспектората към МП,която не е довела до отстраняване на допуснатите нарушения от ЧСИ Тотко Колев.

Неправилно,при така изложените фактически твърдения,ПРС е приел,че противоречието между обстоятелствената част и петитума на исковата молба не е отстранено.В уточнителната молба са заявени фактически твърдения за незаконосъобразни актове/действия на посочения ответник- Държавата чрез МП,изразяващи се във формално,неадекватно изпълнение на възложени му правомощия чрез Инспектората към МП съгласно чл.75 ал.1 т.1 ЗЧСИ за осъществяване на контрол върху дейността на ЧСИ по повод жалба ,подадена от ищеца Д.. Твърди се,че в резултат на формално извършена проверка от Инспектората към МП,не са били констатирани допуснатите от ЧСИ Тотко Колев нарушения, в резултат на което незаконосъобразно образуваното срещу ищеца Д. изпълнително дело не е било прекратено и не е била потърсена дисциплинарна отговорност на ЧСИ Тотко Колев.Заявява се,че в резултат на формално извършената проверка от Инспектората към МП, изпълнителното дело понастоящем още е висящо, ищецът е длъжник по него. Твърденията относно претърпените от ищеца вреди са изложени в исковата молба ясно и безпротиворечиво.Ищецът е претендирал само неимуществени вреди,причинени му в резултат на формална и неадекватна проверка по жалбата му от Инспектората към МП. При това положение,неправилно ПРС е приел,че ищецът не е заявил твърдения за причинени му преки и непосредствени вреди от посочения ответник-държавата чрез МП.Такива твърдения са заявени,а въпрос на преценка по съществуто на спора,а не на допустимостта на иска е дали е налице пряка причинна връзка между заявените неимуществени вреди и незаконосъобразните актове/действия на посочения ответник- държавата чрез МП.

По гореизложените съображения въззивният съд намери,че обжалваното определение следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно,а делото-върнато на ПРС за продължаване на съдопроизводствените действия.

Мотивиран от гореизложеното Бургаският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 421 от 08.12.2021г., постановено по гр.д. №425/2020г. по описа на ПРС.

ВРЪЩА делото на РС-гр. Поморие за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____